

Llei de patents

• Exposició de motius	3
• CAPÍTOL I. Forma de protecció i patentabilitat	4
• Article 1. Protecció d'invencions	4
• Article 2. Condicions de patentabilitat	4
• Article 3. Novetat	4
• Article 4. Avenç d'inventiva	5
• Article 5. Aplicabilitat industrial	5
• Article 6. Període de gràcia	5
• CAPÍTOL II. Dret a una patent; menció de l'inventor	5
• Article 7. Dret a una patent	5
• Article 8. Invencions d'empleats i per encàrrec	5
• Article 9. Menció i designació de l'inventor	6
• CAPÍTOL III. La sol.licitud i el procediment fins a la concessió	6
• Article 10. Requisits de la sol.licitud	6
• Article 11. Data de dipòsit	6
• Article 12. Revelació de la invenció	7
• Article 13. Reivindicacions	7
• Article 14. Resum	7
• Article 15. Unitat d'invenció	7
• Article 16. Divisió d'una sol.licitud	7
• Article 17. Dret de prioritat	7
• Article 18. Esmena, correcció i retirada d'una sol.licitud	8
• Article 19. Publicació de la sol.licitud de patent; protecció provisional i consulta dels expedients	8
• Article 20. Examen de la sol.licitud i concessió de la patent	9
• Article 21. Confirmació de la patent concedida	9
• Article 22. Registre de patents	9
• CAPÍTOL IV. Efectes d'una patent	10
• Article 23. Drets conferits per una patent	10
• Article 24. Usuari anterior	10
• Article 25. Durada de la patent i taxes de manteniment	11
• Article 26. Extensió de la protecció i interpretació de les reivindicacions	11
• CAPÍTOL V. Propietat conjunta i canvi en la propietat de la sol.licitud de patent o de la patent	11
• Article 27. Canvi en la propietat de la sol.licitud de patent o de la patent	11
• Article 28. Traspàs judicial de la sol.licitud de patent o de la patent	12
• Article 29. Propietat conjunta de la sol.licitud de patent o de la patent	12
• CAPÍTOL VI. Llicències contractuals i llicències de dret	12
• Article 30. Contracte de llicència	12

• Article 31. Drets del llicenciatarí	12
• Article 32. Drets del llicenciador	13
• Article 33. Llicències de dret	13
• CAPÍTOL VII. Llicències obligatòries	13
• Article 34. Llicències obligatòries	13
• CAPÍTOL VIII. Accions contra la lesió als drets del titular d'una patent; normes processals	14
• Article 35. Dret a exercir una acció; accions; normes processals	14
• Article 36. Indemnitzacions per danys i perjudicis	15
• Article 37. Mesures cautelars i diligències preliminars	15
• Article 38. Retenció a la duana	16
• Article 39. Declaració de no-violació	17
• CAPÍTOL IX. Canvis en patents, renúncia i invalidació	17
• Article 40. Canvis en patents	17
• Article 41. Renúncia	17
• Article 42. Extinció	17
• Article 43. Revocació	18
• Article 44. Efecte de la revocació o la limitació	18
• CAPÍTOL X. Extensió de les patents europees	18
• Article 45. Extensió de les patents europees	18
• CAPÍTOL XI. Sol.licituds internacionals segons el tractat de cooperació en matèria de patents	18
• Article 46. Sol.licitud del Tractat de cooperació en matèria de patents	18
• Article 47. Data de dipòsit i efectes de les sol.licituds internacionals que designin Andorra	19
• Article 48. Sol.licituds internacionals presentades a l'Oficina de Patents com a oficina receptora	19
• Article 49. L'Oficina de Patents com a oficina designada i elegida	19
• Article 50. Tramitació nacional	20
• Article 51. Entrada en la fase nacional	20
• CAPÍTOL XII. Disposicions comunes	20
• Article 52. Tramitació addicional	20
• Article 53. Recursos	20
• Article 54. Jurisdicció	21
• Article 55. Representació davant l'Oficina de Patents	21
• Article 56. Agents de patents	21
• Article 57. Citacions	21
• DISPOSICIONS FINALS	21
• Primera. Reglaments	21
• Segona. Taxes	22
• Tercera. Entrada en vigor	22

Exposició de motius ➡

La protecció de les invencions per mitjà de patents està consolidada a tots els països desenvolupats. Ha passat a ser una condició necessària per al desenvolupament d'activitats econòmiques entorn de la recerca o d'activitats productives que incorporin o utilitzin invencions. La Llei de patents continua amb la progressió -iniciada amb la Llei de marques- cap a l'establiment a Andorra d'un sistema de propietat industrial harmonitzat amb la resta d'estats. L'existència d'aquest sistema és una condició necessària per al desenvolupament de sectors econòmics que incorporen elements de propietat industrial en els seus productes o serveis. La Llei de patents atorga una moderna protecció a Andorra als inventors, tant andorrans com estrangers, i estableix com accedir a mecanismes de registres simultanis o regionals des d'Andorra, com els del Tractat de cooperació en matèria de patents o l'extensió de les patents europees. El nivell de protecció per a tota invenció assolit amb aquesta Llei permet a Andorra poder accedir a convenis internacionals que, per reciprocitat, permetran als inventors andorrans poder protegir les seves invencions en la majoria de països.

La Llei de patents atorga un dret de propietat sobre una invenció que compleixi els requisits de novetat, avenç d'inventiva i aplicabilitat industrial. És un dret de propietat limitat a un període de 20 anys, no renovable.

És l'inventor qui té dret a la patent, excepte en els casos d'invencions d'empleats o per encàrrec, casos en els què el dret pertany a la persona que ha encarregat el treball o al patró.

Per a l'obtenció de la patent és necessari sol·licitar i obtenir la inscripció registral. L'Oficina de patents d'Andorra efectuarà un examen de formalitats de la sol·licitud, atorgant, si escau, el registre de la patent. Aquesta patent per si sola no permetrà al titular d'exercir accions legals contra tercers si abans no obté una confirmació de patentabilitat. El titular d'una patent andorrana té un termini de deu anys, des de la data de dipòsit de la sol·licitud, per presentar proves documentals que la invenció patentada compleixi els requisits de novetat, avenç d'inventiva i aplicabilitat industrial. Es considera prova documental tota patent concedida per a la mateixa invenció per una oficina de patents habilitada per actuar com a administració encarregada de l'examen internacional d'acord amb el Tractat de cooperació en matèria de patents. Si el titular confirma la patentabilitat de la invenció, aleshores el titular de la patent pot fer valer els seus drets enfront de tercers, amb efectes des de la data de dipòsit. L'inventor no està obligat a pagar totes les taxes en el moment de la sol·licitud. El manteniment de la vigència d'una patent està condicionat al pagament d'unes taxes anuals, facilitat que permet que l'inventor tan sols pagui les taxes pel període durant el qual desitja tenir la patent en vigor.

La Llei de patents estableix les accions que es poden emprendre contra la lesió dels drets del propietari d'una patent, normes processals que compleixen els requisits de l'Acord sobre els aspectes dels drets de propietat intel·lectual relatius al comerç (ADPIC), de l'Organització Mundial del Comerç.

La Llei inclou la possibilitat que les invencions obtinguin protecció a Andorra mitjançant una extensió territorial d'una patent europea, un gran nombre d'invencions es protegeixen sota aquest mecanisme de protecció internacional. El fet de ser un dels estats que es poden cobrir sota aquest mecanisme permet facilitar l'obtenció de la protecció de la invenció a Andorra. La Llei també inclou la possibilitat de presentar sol·licituds de registre d'una patent sota el PCT (Tractat de cooperació en matèria de patents) i que Andorra sigui un dels estats que tot sol·licitant sota el PCT pugui elegir com a estat pel qual sol·licita el registre de la patent. Aquest mecanisme permet obtenir una patent a Andorra de forma més

senzilla i permet a les persones andorranes obtenir la protecció de les seves invencions arreu del món de forma molt més senzilla i econòmica.

CAPÍTOL I. Forma de protecció i patentabilitat ➡

Article 1. Protecció d'invencions ➡

Les patents protegeixen les invencions d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

Article 2. Condicions de patentabilitat ➡

1. Una invenció és patentable si és nova, implica un avenç d'inventiva i és susceptible d'aplicació industrial.
2. No es consideren invencions en el sentit de l'apartat 1 d'aquest article, en particular, els casos següents:
 - a. descobriments, teories científiques i mètodes matemàtics;
 - b. creacions estètiques;
 - c. esquemes, regles i mètodes per realitzar activitats intel·lectuals, participar en jocs o fer negocis, així com els programes per a ordinadors;
 - d. presentacions d'informacions.
3. Les disposicions de l'apartat 2 d'aquest article exclouen la patentabilitat dels objectes o les activitats als quals es fa referència en el dit apartat només en la mesura en què una sol·licitud de patent o una patent es refereixi a algun d'aquests objectes o activitats com a tal.
4. No es concedeix una patent respecte de:
 - a. invencions l'explotació de les quals sigui contrària a l'ordre públic o la moral pública, sempre que aquesta explotació no sigui considerada contrària simplement perquè és prohibida per la legislació andorrana;
 - b. mètodes per al tractament del cos humà o animal per mitjà de cirurgia o teràpia i mètodes de diagnòstic aplicats al cos humà o animal. Aquesta disposició no és aplicable a productes, en particular substàncies o composicions, destinats a ser utilitzats en qualsevol d'aquests mètodes.

Article 3. Novetat ➡

1. Es considera que una invenció és nova quan no forma part de l'estat de la tècnica. Per a la determinació de la novetat, els elements de l'estat de la tècnica només es poden tenir en compte individualment.
2. L'estat de la tècnica consisteix en tot allò que s'ha posat a disposició del públic mitjançant una descripció oral o escrita, per a l'ús o de qualsevol altra manera, abans de la data de dipòsit de la sol·licitud o, si es reivindica una prioritat, abans de la data de prioritat de la sol·licitud.
3. També s'inclou dins l'estat de la tècnica el contingut de qualsevol sol·licitud de patent presentada a Andorra o amb efectes a Andorra, en la mesura que aquesta sol·licitud de patent o la consegüent patent concedida sigui publicada subsegüentment, sempre que la data de dipòsit o, si es reivindica una prioritat, la data de prioritat d'aquesta sol·licitud, sigui anterior a la data referida a l'apartat 2 d'aquest article.
4. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 d'aquest article no exclouen la patentabilitat de cap substància o composició, compresa en l'estat de la tècnica, per a la seva

utilització en algun dels mètodes referits a l'article 2.4.b), sempre que la seva utilització en aquest mètode no estigui compresa en l'estat de la tècnica.

Article 4. Avenç d'inventiva ➡

Es considera que una invenció implica un avenç d'inventiva si, en vista de l'estat de la tècnica, no resulta evident per a una persona entesa en la matèria. Si l'estat de la tècnica també inclou documents en el sentit de l'article 3.3, aquests documents no han de ser tinguts en compte en el moment de decidir si hi ha hagut un avenç d'inventiva.

Article 5. Aplicabilitat industrial ➡

Es considera que una invenció és susceptible d'aplicació industrial si es pot produir o utilitzar en qualsevol mena d'indústria, incloent-hi l'agricultura.

Article 6. Període de gràcia ➡

1. La revelació d'informació d'una invenció objecte d'una sol·licitud no afectarà la patentabilitat de la invenció si la informació va ser revelada durant els 6 mesos anteriors a la data de dipòsit de la sol·licitud o, si es reivindica una prioritat, durant els sis mesos anteriors a la data de prioritat de la sol·licitud:
 - a. per l'inventor o qualsevol persona que, en la data de dipòsit de la sol·licitud, tingui el dret a la patent;
 - b. per una oficina de patents i la informació era continguda:
 - i. en una altra sol·licitud presentada per l'inventor i que no havia de ser revelada per l'oficina, o
 - ii. en una sol·licitud presentada, sense el coneixement o el consentiment de l'inventor, per un tercer que va obtenir la informació directament o indirectament de l'inventor; c) per un tercer que va obtenir la informació directament o indirectament de l'inventor.
2. Els efectes de l'apartat 1 d'aquest article poden ser invocats en qualsevol moment.

CAPÍTOL II. Dret a una patent; menció de l'inventor ➡

Article 7. Dret a una patent ➡

1. El dret a una patent pertany a l'inventor o qui d'ell porta causa. Els inventors conjunts tenen els mateixos drets, llevat que ho pactin d'una altra manera.
2. En cas que dues persones o més hagin fet una invenció independentment una de l'altra, el dret a una patent per aquesta invenció pertany a la persona la sol·licitud de la qual té la data de dipòsit més antiga o, si es reivindica una prioritat, la data de prioritat més antiga, a condició que aquesta sol·licitud s'hagi publicat.
3. A l'efecte d'actuacions davant l'Oficina de Patents, es considera que el dipositant està legitimat per exercir el dret a la patent.

Article 8. Invencions d'empleats i per encàrrec ➡

1. No obstant el que estableix l'article 7, quan una invenció es genera a Andorra en

execució d'un encàrrec o d'un contracte laboral, el dret a la patent per aquesta invenció pertany, llevat de pacte contrari, a la persona que ha encomanat el treball o al patró.

2. En el cas que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article relatives a una invenció generada a Andorra en execució d'un contracte laboral, l'empleat que n'és l'inventor té el dret a una remuneració equitativa tenint en compte el seu salari, el valor econòmic de la invenció i qualsevol profit que es derivi d'aquesta invenció per al patró. Si no hi ha acord entre les parts per establir la remuneració esmentada, l'autoritat judicial l'estableix a instància d'una de les parts. El procediment que se segueix és l'abreujat.

Article 9. Menció i designació de l'inventor ➡

1. L'inventor té el dret, respecte del dipositant o el titular de la patent, de ser mencionat com a tal davant l'Oficina de Patents.
2. La sol.licitud ha de designar l'inventor o, si n'hi ha més d'un, tots els inventors. Si el dipositant no és l'inventor o l'únic inventor, el dipositant ha d'indicar els fonaments jurídics de la seva legitimitat per presentar la sol.licitud.
3. Tot inventor designat ha de ser mencionat com a tal en la sol.licitud publicada i en les especificitats de la patent, llevat que l'inventor demani, en una declaració signada per ell i adreçada a l'Oficina de Patents, que desitja no ser mencionat com a tal.

CAPÍTOL III. La sol.licitud i el procediment fins a la concessió ➡

Article 10. Requisits de la sol.licitud ➡

1. La sol.licitud per a una patent ha de ser presentada a l'Oficina de Patents i ha de contenir:
 - a. una petició per a la concessió d'una patent;
 - b. una descripció de la invenció;
 - c. una o més reivindicacions;
 - d. tot dibuix esmentat en la descripció o les reivindicacions;
 - e. un resum de la invenció.
2. La presentació de la sol.licitud està subjecta al pagament de les taxes de presentació establertes en la Llei de taxes de l'Oficina de Patents i ha de complir les condicions establertes en el Reglament d'execució.
3. La petició per a la concessió d'una patent ha de ser redactada en català.

Article 11. Data de dipòsit ➡

1. La data de dipòsit d'una sol.licitud és la data de recepció per part de l'Oficina de Patents d'una sol.licitud que conté, com a mínim, els elements següents: a) una indicació que se sol.licita una patent; b) informació que identifica el dipositant; c) un apartat que, a primera vista, sembla una descripció d'una invenció, o una referència redactada en català d'una sol.licitud prèviament dipositada.
2.
 - a. Si l'Oficina de Patents detecta que, en el moment de la recepció d'una sol.licitud, no s'han complert els requisits referits a l'apartat 1 d'aquest article, ha de requerir al dipositant que compleixi amb els requisits de la forma establerta en el Reglament d'execució. Si el dipositant compleix amb el requeriment, la data de dipòsit de la sol.licitud serà la data de recepció de tots els elements que falten. Si el dipositant no compleix amb el requeriment, la sol.licitud s'ha de considerar

com si no hagués estat presentada.

- b. Si la sol.licitud fa referència a dibuixos que no s'adjunten a la sol.licitud, l'Oficina de Patents ha de requerir al dipositant que aporti els dibuixos que hi falten. Si el dipositant compleix amb el requeriment, la data de dipòsit de la sol.licitud serà la data de recepció dels dibuixos que falten. Si el dipositant no compleix amb el requeriment, la data de dipòsit serà la data de recepció de la sol.licitud i qualsevol referència als dibuixos s'ha de considerar com suprimida.
3. Quan s'ha acordat una data de dipòsit per a la sol.licitud, l'Oficina de Patents informa el dipositant conformement.

Article 12. Revelació de la invenció ➡

1. La sol.licitud ha de revelar la invenció d'una manera prou clara i completa perquè la invenció la pugui dur a terme una persona entesa en la matèria.
2. Si la sol.licitud es refereix a material biològic que no pot ser revelat en la sol.licitud d'una manera que permeti que la invenció la pugui dur a terme una persona entesa en la matèria i aquest material no està a disposició del públic, la sol.licitud ha de ser complementada per un dipòsit d'aquest material en una institució dipositària reconeguda, de la forma establerta en el Reglament d'execució.

Article 13. Reivindicacions ➡

Les reivindicacions defineixen l'objecte de la protecció sol.licitada. Han de ser clares i concises i s'han de fonamentar en la descripció.

Article 14. Resum ➡

El resum serveix simplement per ser usat com a informació tècnica. No es pot prendre en consideració per a cap altre propòsit i, en particular, no es pot tenir en compte per al propòsit de determinar l'extensió de la protecció o d'aplicar l'article 3.3.

Article 15. Unitat d'invenció ➡

Una sol.licitud s'ha de referir a una única invenció o a un grup d'invenccions relacionades entre si de tal manera que formen un sol concepte inventiu general.

Article 16. Divisió d'una sol.licitud ➡

1. El dipositant pot dividir una sol.licitud pendent en dues o més sol.licituds ("sol.licitud divisional") fins al moment en què la sol.licitud inicial està en regla per a la concessió.
2. Tota sol.licitud divisional té dret a que se li assigni la data de dipòsit i, si es reivindica una prioritat, que li assigni la data de prioritat de la sol.licitud inicial, sempre que el seu contingut no vagi més enllà de la revelació de la sol.licitud inicial tal com va ser presentada.
3. Els documents relatius a prioritats presentats a l'Oficina de Patents amb relació a la sol.licitud inicial s'han de considerar com presentats respecte a tota sol.licitud divisional.

Article 17. Dret de prioritat ➡

1. A partir de l'entrada en vigor de les disposicions de la Convenció de París per a la protecció de la propietat industrial (d'ara endavant #Convenció de París#), la sol.licitud pot contenir, en el moment del seva presentació, una declaració per

reivindicar una prioritat, d'acord amb les disposicions de la Convenció de París, d'un o més dipòsits anteriors, d'àmbit nacional, regional o internacional, presentats pel dipositant o pel seu predecessor en el dret en qualsevol estat membre o amb efectes a qualsevol estat membre o obligat per la Convenció de París. L'efecte d'aquesta declaració serà el que estableix la Convenció de París.

2. Si la sol.licitud conté una declaració d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article, el dipositant ha d'entregar a l'Oficina de Patents, dins el termini establert en el Reglament d'execució, una còpia simple o fotocòpia de tot dipòsit anterior en què es fonamenta la seva reivindicació de prioritat.
3. Si l'Oficina de Patents detecta que no s'han complert els requisits d'aquest article, requereix al dipositant que presenti la correcció en la forma establerta en el Reglament d'execució. Si el dipositant no compleix amb el requeriment, la declaració referida a l'apartat 1 d'aquest article s'ha de considerar com si no hagués estat feta.
4. Després del pagament previ de les taxes establertes en la Llei de taxes de l'Oficina de Patents, un dipositant pot presentar una sol.licitud per afegir una reivindicació de prioritat si la data de dipòsit de la sol.licitud no és posterior a la data d'expiració del període de prioritat calculat a partir de la data de dipòsit del dipòsit anterior sobre el qual es fonamenta la reivindicació de prioritat.
5. La sol.licitud referida al apartat 4 d'aquest article s'ha de presentar en la forma establerta en el Reglament d'execució i dins el termini de 16 mesos que expiri abans: o bé a comptar de la data de prioritat o, si en afegir la reivindicació de prioritat es provoca un canvi en la data de prioritat, a comptar de la nova data de prioritat, amb la condició que la sol.licitud per afegir una reivindicació de prioritat no pot ser presentada transcorregut un període de 4 mesos després de la data de dipòsit de la sol.licitud de registre.

Article 18. Esmena, correcció i retirada d'una sol.licitud ➡

1. El dipositant té dret, per iniciativa pròpia, d'esmenar o corregir la sol.licitud fins al moment en què la sol.licitud ha complert els requisits per a la concessió.
2. Cap esmena o correcció de la sol.licitud no s'ha d'estendre més enllà del contingut de la sol.licitud tal com va ser presentada.
3. El dipositant pot retirar la sol.licitud en qualsevol moment mentre estigui pendent, sense dret a devolució de les taxes pagades.

Article 19. Publicació de la sol.licitud de patent; protecció provisional i consulta dels expedients ➡

1. L'Oficina de Patents publica al més aviat possible després de l'expiració del termini de 18 mesos des de la data de dipòsit o, si es reivindica una prioritat, des de la data de prioritat de la sol.licitud, i en la forma establerta en el Reglament d'execució, tota sol.licitud dipositada, llevat dels supòsits següents:
 - a. No es publica cap sol.licitud si és retirada o finalment denegada abans que hagin finalitzat els preparatius tècnics per a la publicació.
 - b. En cas que, abans de l'expiració del període esmentat de 18 mesos, el dipositant presenti una petició per escrit a l'Oficina de Patents perquè la seva sol.licitud es publiqui, l'Oficina de Patents ha de publicar la sol.licitud en el termini més breu possible després de la recepció de la petició.
2. La sol.licitud de patent confereix provisionalment al dipositant, des de la data de la seva publicació, els mateixos drets que serien conferits per una patent. Es considera que la sol.licitud de patent mai no ha tingut aquests efectes si és retirada o finalment denegada.
3. Un cop s'hagi publicat la sol.licitud de patent, qualsevol persona pot consultar l'expedient de la sol.licitud, d'acord amb les condicions establertes en el Reglament

d'execució.

Article 20. Examen de la sol.licitud i concessió de la patent ➡

1. Si a una sol.licitud li ha estat atorgada una data de dipòsit, l'Oficina de Patents ha d'examinar si la sol.licitud compleix amb els requisits dels articles 9 i 10.
2. L'Oficina de Patents no té l'obligació d'examinar si la sol.licitud i la invenció a la qual fa referència compleixen amb els requisits dels articles del 2 al 5, 12, 13, 15 i 18.2.
3. Si l'Oficina de Patents considera que la sol.licitud no compleix amb els requisits referits a l'apartat 1 d'aquest article, ha d'indicar les deficiències al dipositant i donar-li la possibilitat que les corregeixi d'acord amb el Reglament d'execució. La sol.licitud ha de ser denegada si el dipositant no hi corregeix les deficiències indicades per l'Oficina de Patents.
4. Si la sol.licitud compleix amb els requisits referits a l'apartat 1 d'aquest article, l'Oficina de Patents concedeix, amb el pagament previ de les taxes establertes en la Llei de taxes de l'Oficina de Patents, una patent sobre la base de la sol.licitud. L'Oficina de Patents ha d'inscriure la concessió de la patent al Registre de Patents i publicar les especificitats de la patent d'acord amb l'establert en el Reglament d'execució.
5. Si el dipositant ha presentat una petició per a la publicació anticipada de la sol.licitud, d'acord amb l'article 19.1.b), pot demanar que la patent sigui concedida immediatament després de la publicació de la sol.licitud.

Article 21. Confirmació de la patent concedida ➡

1. Sense perjudici al que disposa l'article 45, el titular d'una patent ha de presentar a l'Oficina de Patents, dins un període de deu anys a comptar de la data de dipòsit de la sol.licitud, proves documentals que la invenció patentada compleix amb els requisits dels articles del 2 al 5, 12 i 13. Si no es presenten aquestes proves documentals confirmatòries es considera que la patent i la seva sol.licitud no han tingut mai els efectes establerts als articles 19.2 primera frase i 23.
2. Ha de ser considerada prova documental, a l'efecte de l'apartat 1 d'aquest article, tota patent per a la mateixa invenció concedida per l'Oficina Europea de Patents o qualsevol altra oficina de patents que també actuï com una Ad ministració encarregada de l'examen internacional, d'acord amb el Tractat de Cooperació en matèria de patents (TCP), després d'un examen sobre si aquesta invenció compleix amb els mateixos requisits, o requisits corresponents, als referits als articles del 2 al 5, 12, 13 i 18.2.
3. En cas que l'extensió de la protecció conferida per la patent tal com ha estat concedida s'estengui més enllà de la de la patent presentada com a prova d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, el titular de la patent ha d'esmenar les especificitats de la patent limitant l'extensió de la protecció per tal que se ceneixi a la dita prova.
4. La patent no té efectes contra tercers fins que les especificitats de la patent s'han cenyit a les proves, d'acord amb l'establert a l'apartat 3 d'aquest article. No obstant això, les mesures cautelars previstes en l'article 37 són aplicables des de la data

Article 22. Registre de patents ➡

1. L'Oficina de Patents porta un Registre de Patents en el qual inscriu les sol.licituds de patents i les patents concedides.
2. Al Registre de Patents s'inscriuen, de la forma establerta en el Reglament d'execució, les qüestions relatives a la sol.licitud de la patent o a la patent, així com totes les correccions, esmenes, canvis de propietat o altres qüestions que l'Oficina de Patents està facultada o obligada a inscriure d'acord amb aquesta Llei. No es fa cap inscripció al Registre de Patents abans de la publicació de la sol.licitud.
3. Les inscripcions en el Registre de Patents, efectuades d'acord amb el que s'estableix

en aquesta Llei, es presumeixen certes, llevat de prova en sentit contrari.

4. El Registre de Patents és públic i es pot consultar d'acord amb les condicions establertes en el Reglament d'execució.

CAPÍTOL IV. Efectes d'una patent ➡

Article 23. Drets conferits per una patent ➡

1. Una patent constitueix un dret de propietat.
2. Una patent confereix al seu titular, en particular, el dret exclusiu a utilitzar la invenció patentada i a impedir a qualsevol tercer que no tingui el seu consentiment:
 - a. la fabricació, l'ofertament, la introducció en el mercat o la utilització d'un producte objecte de la patent, o la importació o l'emmagatzematge del producte per a aquests propòsits;
 - b. la utilització d'un procés que és l'objecte de la patent o, quan el tercer sap o les circumstàncies fan evident que la utilització d'aquest procés està prohibida sense el consentiment del titular de la patent, l'oferta d'aquest procés per ser utilitzat a Andorra;
 - c. l'ofertament, la introducció en el mercat, la utilització, o la importació o l'emmagatzematge per a aquests propòsits del producte directament obtingut per un procés que és l'objecte de la patent.
3. Una patent també confereix al seu titular el dret exclusiu d'impedir, a qualsevol tercer que no tingui el seu consentiment, que lliuri o ofereixi lliurar a una persona, que no sigui una part legitimada per explotar la invenció patentada, mitjans relatius a un element essencial d'aquella invenció, per posar-la en pràctica, quan el tercer sap o les circumstàncies evidencien que aquests mitjans són aptes i estan fets per posar en pràctica aquella invenció. Aquesta disposició no és aplicable quan els mitjans són productes comercials corrents, llevat que el tercer indueixi la persona a qui fa el lliurament a cometre actes prohibits per l'apartat 2 d'aquest article. Les persones que realitzen qualsevol dels actes referits a l'apartat 4.b) a d) d'aquest article, no es consideren parts legitimades per explotar la invenció.
4. Els drets conferits per una patent no s'estenen a:
 - a. actes respecte d'un producte cobert per la patent després que aquest producte ha estat introduït al mercat pel titular de la patent, o amb el seu consentiment exprés, a Andorra o a qualsevol altre territori especificat al Reglament d'execució;
 - b. actes realitzats en privat i amb fins no comercials;
 - c. actes realitzats amb fins experimentals en relació amb l'objecte de la invenció patentada;
 - d. actes que consisteixen en la preparació extemporània, per a casos individuals, en una farmàcia o per un metge o un veterinari, d'un medicament d'acord amb una prescripció mèdica, o actes respecte del medicament preparat d'aquesta manera;
 - e. l'ús de la invenció patentada en qualsevol giny espacial o aeri, o vehicle terrestre, estrangers que temporalment o accidentalment penetrin l'espai aeri o el territori d'Andorra, sempre que la invenció patentada sigui utilitzada exclusivament en la construcció o el funcionament del giny espacial o aeri, o el vehicle terrestre.

Article 24. Usuari anterior ➡

1. Qualsevol persona que de bona fe, per als fins de la seva empresa o negoci, abans de la data de dipòsit o, si es reivindica una prioritat, abans de la data de prioritat de la sol·licitud sobre la qual es concedeix la patent, i dins d'Andorra utilitzi la invenció o faci preparatius efectius i seriosos per a aquesta utilització, té el dret, per als fins de la seva empresa o negoci, de continuar aquesta utilització o d'utilitzar la invenció com tenia previst en aquells preparatius.
2. El dret de l'usuari anterior només pot ser transferit o transmès juntament amb la seva empresa o negoci, o amb aquella part de la seva empresa o negoci en la qual s'han estat fent la utilització o els preparatius per a la utilització.

Article 25. Durada de la patent i taxes de manteniment ➡

1. La durada d'una patent és de 20 anys des de la data de dipòsit de la sol·licitud.
2. El manteniment de la vigència d'una patent està condicionat al pagament de les taxes anuals establertes en la Llei de taxes de l'Oficina de Patents. Aquestes taxes meriten cada any després de l'any en què la patent s'ha concedit.
3. Quan una quota de manteniment no s'ha pagat en la data de venciment establerta o abans d'aquesta data, encara podrà ser pagada vàlidament dins el període dels sis mesos següents a la dita data, amb la condició que es pagui el recàrrec establert dins aquest període.

Article 26. Extensió de la protecció i interpretació de les reivindicacions ➡

1. L'extensió de la protecció conferida per la patent es determina per les reivindicacions, les quals han de ser interpretades tenint en compte la descripció i els dibuixos, de manera que es combini una protecció justa per al titular de la patent amb un grau raonable de certesa per als tercers.
2. A l'efecte de determinar l'extensió de la protecció i d'acord amb el Reglament d'execució, s'han de tenir en compte els elements que en el moment en què s'al·lega qualsevol violació siguin equivalents als elements expressats en les reivindicacions.
3. En la determinació de l'extensió de la protecció, s'ha de tenir en compte qualsevol declaració que limiti sense cap ambigüitat l'abast de les reivindicacions fetes pel depositant o el titular de la patent durant la tramitació de la concessió, la confirmació o la validesa de la patent.
4. Si la patent conté exemples d'incorporacions, funcions o resultats de la invenció, les reivindicacions no han de ser interpretades com estan limitades a aquests exemples.
5. Durant el període que va fins a la concessió de la patent, l'extensió de la protecció conferida per la sol·licitud de patent està determinada per les reivindicacions publicades d'acord amb l'article 19. No obstant això, la patent, tal com hagi estat concedida o esmenada en un procediment de confirmació segons l'article 21, o revocació segons l'article 43, determina retroactivament la protecció conferida per la sol·licitud de patent, en la mesura que aquesta protecció no sigui estesa.

CAPÍTOL V. Propietat conjunta i canvi en la propietat de la sol·licitud de patent o de la patent ➡

Article 27. Canvi en la propietat de la sol·licitud de patent o de la patent ➡

1. Tot contracte de cessió d'una sol·licitud de patent o d'una patent ha de ser escrit. Altrament no és vàlid.
2. Tot canvi en la propietat d'una sol·licitud de patent o d'una patent ha de ser inscrit al

Registre de Patents amb el pagament previ de la taxa establerta en la Llei de taxes de l'Oficina de Patents. El nou titular de la sol.licitud o de la patent té dret a instar accions legals respecte de la sol.licitud o la patent només si ha estat inscrit al Registre de Patents.

3. La transmissió o la cessió d'una sol.licitud de patent o d'una patent no afecta els drets adquirits per tercers abans de la data d'aquesta transmissió o aquesta cessió, i té efecte respecte de tercers només després de la inscripció al Registre de Patents.

Article 28. Traspàs judicial de la sol.licitud de patent o de la patent ➡

Si una sol.licitud de patent ha estat presentada per una persona que no té dret a la patent segons els articles 7 o 8, o una patent ha estat concedida a una persona que no té dret a la patent segons els articles 7 o 8, la persona que hi té dret segons els dits articles pot demanar a l'autoritat judicial que ordeni el traspàs a favor seu de la sol.licitud de patent o de la patent.

Article 29. Propietat conjunta de la sol.licitud de patent o de la patent ➡

1. En el cas que hi hagi dipositants conjunts d'una sol.licitud de patent, cada un d'ells, sense l'acord dels altres, pot separatament cedir o transmetre per successió la seva part de la sol.licitud, però els dipositants conjunts només conjuntament poden retirar la sol.licitud o concloure contractes de llicència amb tercers respecte de la sol.licitud.
2. En el cas que hi hagi propietaris conjunts d'una patent, cada un d'ells, sense l'acord dels altres, pot separatament cedir o transmetre per successió la seva part de la patent o instar accions legals en defensa de la patent, però els propietaris conjunts només conjuntament poden renunciar a la patent o concloure contractes de llicència amb tercers respecte de la patent.
3. Les disposicions d'aquest article són aplicables llevat que ho pactin d'una altra manera els dipositants o els propietaris conjunts.

CAPÍTOL VI. Llicències contractuals i llicències de dret ➡

Article 30. Contracte de llicència ➡

1. Una sol.licitud de patent o una patent pot ser objecte d'una llicència total o parcial. Una llicència pot ser exclusiva o no exclusiva. A l'efecte d'aquesta Llei, "contracte de llicència" vol dir tot contracte pel qual una part ("el llicenciador") atorga a l'altra part ("el llicenciatarí") el dret a realitzar qualsevol dels actes referits a l'article 23.2 o 3 respecte d'una invenció que és l'objecte d'una patent o d'una sol.licitud de patent.
2. Tot contracte de llicència ha de ser escrit. Altrament no és vàlid.
3. Una llicència pot ser inscrita al Registre de Patents amb el pagament previ de la taxa establerta a la Llei de taxes de l'Oficina de Patents. L'article 27.3 és aplicable mutatis mutandis a l'atorgament o a la transmissió d'una llicència.

Article 31. Drets del llicenciatarí ➡

1. Llevat de pacte en sentit contrari, el llicenciatarí està autoritzat a realitzar, respecte de la invenció, qualsevol dels actes referits a l'article 23.2 o 3 sense limitació de temps, i per a qualsevol aplicació de la invenció, dintre del territori d'Andorra.
2. Llevat de pacte en sentit contrari, el llicenciatarí no pot autoritzar un tercer a realitzar, respecte de la invenció, cap dels actes referits a l'article 23.2 o 3.

Article 32. Drets del Llicenciador ➡

1. Llevat de pacte en sentit contrari, el llicenciador pot atorgar a un tercer el dret a realitzar, respecte de la invenció, qualsevol dels actes referits a l'article 23.2 o 3 i té la potestat de realitzar-los ell mateix.
2. No obstant el que disposa l'apartat 1 d'aquest article, si el contracte de llicència estableix que la llicència és exclusiva, i llevat que es pacti expressament d'una altra manera, el llicenciador no pot, respecte de la invenció, ni atorgar a un tercer el dret a realitzar els actes referits a l'article 23.2 o 3 coberts pel contracte esmentat, ni realitzar-los ell mateix.

Article 33. Llicències de dret ➡

1. En el cas que el titular d'una patent presenti una declaració escrita a l'Oficina de Patents manifestant que està preparat per autoritzar qualsevol persona a utilitzar la invenció com a llicenciatari a canvi d'una compensació apropiada, les taxes de manteniment que vencin després de la recepció de la declaració es reduiran d'acord amb el Reglament d'execució i la Llei de taxes de l'Oficina de Patents.
2. La declaració no es pot presentar mentre una llicència exclusiva estigui inscrita al Registre de Patents.
3. La declaració es pot retirar en qualsevol moment per mitjà d'una notificació escrita a aquest efecte a l'Oficina de Patents, sempre que ningú hagi informat el titular de la patent de la seva intenció d'utilitzar la invenció.
4. Sobre la base de la declaració, qualsevol persona té dret a utilitzar la invenció com a llicenciatari d'acord amb les condicions especificades al Reglament d'execució. Tota llicència obtinguda d'aquesta manera ha de ser tractada com una llicència contractual.
5. No s'admet cap sol·licitud per inscriure una llicència exclusiva al Registre de Patents després d'haver-se presentat la declaració, llevat que aquesta declaració sigui retirada.

CAPÍTOL VII. Llicències obligatòries ➡

Article 34. Llicències obligatòries ➡

1. Tota persona que acrediti la seva capacitat d'elaborar la invenció patentada dins Andorra després d'haver expirat un període de quatre anys des de la data de dipòsit de la seva sol·licitud o de tres anys des de la concessió d'aquesta patent, aquell que expiri posteriorment, pot instar davant la jurisdicció civil un procediment perquè li sigui concedida per aquesta una llicència obligatòria per explotar la invenció patentada, si no és elaborada a Andorra o és elaborada insuficientment a Andorra.
2. L'abast i la durada de tota llicència obligatòria són limitats al propòsit per al qual és concedida, i aquesta llicència és:
 - a. no exclusiva;
 - b. no transferible, excepte amb aquella part de l'empresa o fons de comerç als quals correspon aquesta autorització;
 - c. concedida exclusivament per a l'aprovisionament del mercat interior;
3. La concessió d'una llicència obligatòria està subjecta al pagament d'una remuneració adequada al titular de la patent. Aquesta llicència només pot ser concedida si, prèviament, la persona que la demana ha fet esforços per obtenir l'autorització del titular en uns termes i unes condicions comercials raonables i si aquests esforços no

han tingut èxit en un termini raonable de temps.

4. No es pot concedir una llicència obligatòria si l'autoritat judicial determina que existeixen unes circumstàncies que justifiquen que no s'elabori o s'elabori insuficientment la invenció patentada dins Andorra i, d'una manera particular, si el producte cobert per la patent és introduït al mercat andorrà en una quantitat suficient per satisfer les necessitats a Andorra.
5. El procediment mencionat a l'apartat 1 d'aquest article segueix el procediment abreujat, i per tant l'autoritat judicial dóna tant al propietari de la patent com a la persona que insta el procediment, una possibilitat adequada de presentar els seus arguments.
6. El titular de la patent pot instar davant la jurisdicció civil un procediment perquè la llicència obligatòria sigui revocada si les circumstàncies que van portar a la seva concessió deixen d'existir i no és probable que es tornin a produir. L'autoritat judicial ha de tenir en compte en la seva decisió els interessos legítims del titular de la patent i del llicenciari.

CAPÍTOL VIII. Accions contra la lesió als drets del titular d'una patent; normes processals ➡

Article 35. Dret a exercir una acció; accions; normes processals ➡

1. Tota violació dels drets establerts a l'article 23 constitueix una lesió als drets del titular de la patent. Tota lesió als drets del titular d'una patent genera la responsabilitat civil i/o penal del seu autor.
2. El titular d'una patent pot exercir davant l'autoritat judicial les accions civils i/o penals corresponents contra tota persona que lesioni el seu dret, en particular:
 - a. perquè ordeni a la part infractora que aturi tota utilització no autoritzada de la invenció patentada i que desisteixi de tota intenció d'utilització de la invenció patentada;
 - b. per obtenir una indemnització adequada per danys i perjudicis;
 - c. perquè ordeni retirar dels canals comercials o destruir sense compensació els béns infractors, com també els materials i els instruments utilitzats predominantment per a la creació dels béns infractors o la realització del procediment infractor.
3.
 - a. Llevat que un contracte de llicència estableixi el contrari, qualsevol llicenciari pot requerir del titular de la patent que entauli les accions pertinents davant de l'autoritat judicial contra tercers que lesionin els drets del titular de la patent, el qual ha d'especificar la compensació que reclama.
 - b. Aquest llicenciari, si demostra que el titular de la patent va refusar o va deixar de complir la seva petició dins el termini establert al Reglament d'execució, pot entaular les dites accions en nom propi, després de notificar la seva intenció al titular de la patent. El titular de la patent té el dret de participar en la demanda.
 - c. Si, abans de l'expiració del termini referit al subapartat b), el llicenciari demostra que és necessària una acció immediata per evitar un dany greu, pot instar immediatament les accions previstes en el dit subapartat.
 - d. Tot llicenciari té el dret de participar en la demanda entaulada pel titular de la patent per assegurar una compensació adequada per qualsevol perjudici sofert per ell com a conseqüència de la lesió, sense perjudici de les accions que aquest llicenciari pugui instar directament.
4. Llevat que s'hagi demanat una mesura cautelar segons l'article 37, només es pot entaular una acció judicial per lesió dels drets del titular de la patent un cop s'hagin presentat a l'Oficina de Patents les proves documentals confirmatòries a què fa

referència l'article 21 i, si escau, que les especificitats de la patent hagin estat esmenades conformement.

5. Les accions civils derivades de la lesió dels drets del titular s'han d'instar dins el període de cinc anys a comptar de la data en què el titular o, si és el cas, el llicenciatari, ha tingut coneixement de la violació i de la identitat del suposat infractor.
6. Les accions respecte d'una sol·licitud de patent només es poden instar després que una patent hagi estat atorgada sobre la base d'aquella sol·licitud.
7. En cas que l'objecte de la patent sigui un procés per obtenir un nou producte, quan aquest producte ha estat produït per qualsevol tercer, es presumeix, a manca de prova en sentit contrari, que s'ha obtingut per mitjà del procés patentat. En cas que en el marc d'un procediment judicial es proposi la pràctica d'una prova en sentit contrari, l'autoritat judicial, després de la declaració de pertinència, la practica amb la cautela que exigeix la protecció dels interessos legítims d'aquell tercer en la protecció dels seus secrets industrials i comercials.
8. L'autoritat judicial imposa a la part vençuda el pagament de les costes judicials de la part vencedora, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, llevat que consideri l'assumpte dubtós.

Article 36. Indemnitzacions per danys i perjudicis ➡

1. De la lesió als drets del titular d'una patent n'és responsable el seu autor, el qual està obligat a reparar els danys i perjudicis causats al dit titular o, si escau, al llicenciatari, si sabia o tenia motius raonables per saber que s'estava dedicant a una activitat infractora.
2. La indemnització per danys i perjudicis ha de reflectir no tan sols els danys emergents causats de fet al titular de la patent o, si és el cas, al llicenciatari, sinó també el lucre cessant calculat, a elecció de la part lesionada, d'acord amb un dels criteris següents:
 - a. els beneficis que el titular o si és el cas, el llicenciatari, hauria obtingut de la utilització de la invenció patentada si el seu dret no hagués estat lesionat; o
 - b. els beneficis realitzats per l'autor de la lesió causada al dret del titular de la patent com a resultat de la dita lesió.

Article 37. Mesures cautelars i diligències preliminars ➡

1. L'autoritat judicial pot, cautelament, ordenar la cessació de tota utilització no autoritzada de la invenció patentada i de tota intenció d'utilització de la invenció patentada, o ordenar la constitució de garanties destinades a assegurar, si escau, la indemnització del dit titular o del llicenciatari, i ordenar que es prenguin mesures per tal de preservar les proves rellevants respecte de la violació al·legada.
2. La sol·licitud de cessació o de constitució de garanties establerta a l'apartat 1 d'aquest article només s'admet si l'acció subjacent sembla ben fonamentada i si ha estat presentada dins un termini breu a comptar del dia en què el titular de la patent o, si és el cas, el llicenciatari, ha tingut coneixement dels fets en què es basa. L'autoritat judicial pot subordinar la cessació a la constitució per part de qui l'insta, de garanties destinades a assegurar la indemnització eventual pel perjudici sofert per la persona afectada per al cas que posteriorment es consideri que l'acció està mancada de fonament.
3. Les mesures establertes a l'apartat 1 d'aquest article poden ser acordades per l'autoritat judicial sense escoltar l'altre part, particularment quan qualsevol retard pogués causar probablement un dany irreparable a la part lesionada, o quan es pot demostrar un risc que les proves estan sent destruïdes.
4. Si, segons l'apartat 3 d'aquest article, s'ha acordat una mesura cautelar sense escoltar la part, se li ha de notificar sense dilació aquest acord. En tot cas, la part afectada per la mesura cautelar pot oposar-s'hi i l'autoritat judicial ha de decidir sense

necessitat de cap altre tràmit, si la mesura és confirmada, modificada o revocada. Aquesta decisió, si és el batlle qui l'ha dictada, és apel·lable.

5. Si el titular o, si és el cas, el llicenciatari, no exerceix l'acció principal dins el període de 20 dies hàbils o 31 dies naturals - el que expiri més tard -, des de la data en què el titular o, si escau, el llicenciatari, va rebre la notificació de la mesura cautelar, o dins aquell altre període determinat per l'autoritat judicial que ha acordat la mesura, la mesura cautelar queda sense efecte, sense perjudici de la indemnització pels danys i perjudicis que pot ser reclamada per la part afectada per la mesura cautelar.
6. Si una mesura cautelar es revoca o deixa de tenir efecte, o si es descobreix posteriorment que no hi ha cap violació de fet o risc de violació de la patent, l'autoritat judicial pot acordar, a instància de la part afectada per la mesura cautelar, que qui ha instat la dita mesura cautelar indemnitzi la part afectada pels perjudicis causats, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.
7. Si s'ha acordat una mesura cautelar abans de la presentació de les proves documentals confirmatòries que estableix l'article 21, i s'ha iniciat un procediment de conformitat amb l'article 35, aquest procediment ha de ser suspès fins que es disposi d'aquestes proves confirmatòries. En aquest cas, l'autoritat judicial pot:
 - a. acordar que s'aixequin les mesures cautelars, subjecte a la provisió de garanties per part del demandat per tal d'assegurar la indemnització del demandant per qualsevol perjudici que tingui com a conseqüència de les activitats infractores del demandat; o
 - b. acordar que les mesures cautelars continuïn en vigor, subjecte a la provisió de garanties per part del demandant per tal d'assegurar la indemnització del demandat per qualsevol perjudici que tingui si l'acció finalment es considera infundada. Aquesta decisió només es pot prendre en cas que el demandant mostri que la patent que s'ha de presentar com a prova confirmatòria d'acord amb l'article 21 s'està tramitant diligentment.
8. Si l'autoritat judicial acorda una ordre conforme al que disposa l'apartat 7 d'aquest article, després d'escoltar el demandat, l'autoritat judicial fixa un termini durant el qual s'han de presentar les proves confirmatòries i s'ha de seguir el procediment. Si aquestes proves confirmatòries no es presenten dins aquest termini fixat, l'autoritat judicial ha de deixar sense efecte les mesures cautelars.
9. Subjecte a les condicions de tota mesura cautelar establertes en aquest article, el titular de la patent, o si és el cas, el llicenciatari, té dret a fer procedir en tot lloc, per part de l'autoritat judicial, assistida per experts de la seva elecció, ja sigui a la descripció detallada amb presa de mostres o sense, ja sigui al segrest real dels béns que considera que violen els seus drets.

Article 38. Retenció a la duana ➡

1. Subjecte a les condicions de tota mesura cautelar establertes a l'article 37, el titular de la patent, o si és el cas, el llicenciatari, té dret a sol·licitar a l'autoritat judicial que ordeni la retenció per l'administració de duanes dels béns que aquest titular o llicenciatari considera que violen els seus drets.
2. L'autoritat judicial, la persona que ha sol·licitat la retenció segons l'apartat 1 d'aquest article i el declarant de les mercaderies retingudes, han de ser informats immediatament, per l'administració de duanes, de la retenció executada per aquesta darrera.
3. En el cas específic d'una retenció a la duana, el termini establert a l'article 37.5 per a tota mesura cautelar, passa a ser de deu dies hàbils a comptar de la data en què la persona que ha sol·licitat la retenció segons l'apartat 1 d'aquest article ha rebut la notificació de la retenció segons l'apartat 2 d'aquest article.
4. La persona que ha sol·licitat la retenció segons l'apartat 1 d'aquest article pot obtenir de l'administració de duanes, mitjançant ordre judicial, la comunicació del nom, els

cognoms i l'adreça de l'expedidor, de l'importador i del consignatari de les mercaderies retingudes, com també de la seva quantitat.

5. La persona que ha sol·licitat la retenció segons l'apartat 1 d'aquest article i l'importador tenen dret a inspeccionar els béns retinguts, subjecte al compliment de les mesures de seguretat establertes per l'autoritat judicial per protegir aquests béns retinguts.
6. Les disposicions de l'article 37.4 frases segona i tercera són aplicables, mutatis mutandis, a tota retenció a la duana.

Article 39. Declaració de no-violació ➡

Tota persona interessada pot demanar a l'autoritat judicial, entaulant un procediment contra el titular de la patent, que declari que l'execució d'un acte específic no constitueix una violació dels drets establerts a l'article 23. La validesa de la patent no pot ser posada en qüestió en aquest procediment. No es pot exercir aquesta acció mentre l'acte en qüestió sigui l'objecte d'un procediment per lesió al dret del titular d'una patent contra la dita persona.

CAPÍTOL IX. Canvis en patents, renúncia i invalidació ➡

Article 40. Canvis en patents ➡

1. El titular d'una patent pot demanar a l'Oficina de Patents, d'acord amb l'establert en el Reglament d'execució, fer canvis a la patent per tal de limitar l'extensió de la protecció que li és conferida.
2. El titular d'una patent pot demanar a l'Oficina de Patents fer canvis a la patent per tal de corregir errors mecanogràfics o d'altra mena fets de bona fe.
3. El titular d'una patent pot demanar a l'Oficina de Patents, d'acord amb les condicions establertes al Reglament d'execució, modificar el nom o l'adreça del titular de la patent inscrits al Registre, sempre que aquesta modificació no impliqui un canvi de persona o de la personalitat jurídica del titular.
4. Cap d'aquests canvis a la patent pot estendre's més enllà del contingut de la sol·licitud tal com va ser presentada.
5. Si l'Oficina de Patents accepta els canvis relatius a la patent sol·licitats d'acord amb els apartats 1 a 4 d'aquest article, i en la mesura que ho faci, ha d'inscriure els canvis al Registre de Patents i publicar-los.

Article 41. Renúncia ➡

1. El titular d'una patent pot renunciar a la patent per mitjà d'una declaració escrita presentada a l'Oficina de Patents. La renúncia no té efecte fins que sigui inscrita al Registre de Patents.
2. La renúncia s'inscriu al Registre de Patents amb l'acord de tot tercer que tingui un dret sobre la patent inscrit al Registre o que hagi entaulat un procediment d'acord amb l'article 28. Si al Registre hi ha inscrita una llicència, la renúncia només s'inscriu si el titular de la patent demostra que prèviament ha informat el llicenciatari de la seva intenció de renunciar a la patent.

Article 42. Extinció ➡

Una patent s'extingeix:

1. al final del termini establert a l'article 25.1;

2. si el titular de la patent hi renuncia, en la data en què aquesta renúncia és efectiva;
3. si una quota de manteniment i qualsevol recàrrec no han estat pagats en el temps degut, a la data de venciment de la quota de manteniment.

Article 43. Revocació ➡

1. Tota persona pot instar davant de l'autoritat judicial un procediment per a la revocació d'una patent, de forma total o parcial, però tan sols per algun dels motius següents:
 - a. l'objecte de la patent no és patentable segons els articles 2 a 5;
 - b. la patent no revela la invenció d'una manera suficientment clara i completa perquè la pugui dur a terme una persona entesa en la matèria;
 - c. l'objecte de la patent s'estén més enllà del contingut de la sol.licitud tal com ha estat presentada o, si la patent fou concedida en una sol.licitud divisional, del contingut de la sol.licitud inicial tal com fou presentada;
 - d. la protecció conferida per la patent ha estat estesa;
 - e. el titular de la patent no hi té dret, segons els articles 7 o 8. Aquest motiu només pot ser invocat per una persona que al·legui que té dret a la patent.
2. La revocació es pot instar fins i tot si la patent s'ha extingit.
3. Si els motius de la revocació només afecten la patent en part, l'autoritat judicial ha de declarar una revocació parcial que limiti adequadament l'extensió de la patent.

Article 44. Efecte de la revocació o la limitació ➡

1. Una patent i la sol.licitud en què es basi es considerarà que no han tingut, des del principi, els efectes referits als articles 19.2 i 23 en la mesura que la patent hagi estat revocada o hagi estat limitada segons els articles 21.3 o 40.1.
2. Quan una decisió judicial de revocació total o parcial sigui ferma, l'autoritat judicial ho notifica a l'Oficina de Patents, la qual inscriu la decisió al Registre de Patents i publica qualsevol esmena a la patent, d'acord amb l'establert en el Reglament d'execució.

CAPÍTOL X. Extensió de les patents europees ➡

Article 45. Extensió de les patents europees ➡

La protecció d'invencions a Andorra també es pot obtenir estenent els efectes de sol.licituds de patents i patents europees d'acord amb el Reglament relatiu a l'Acord de cooperació entre Andorra i l'Organització Europea de Patents (OEP).

CAPÍTOL XI. Sol.licituds internacionals segons el tractat de cooperació en matèria de patents ➡

Article 46. Sol.licitud del Tractat de cooperació en matèria de patents ➡

1. A l'efecte d'aquest capítol, "TCP" significa el Tractat de cooperació en matèria de patents que tingué lloc a Washington el 19 de juny de 1970; qualsevol paraula o expressió definida al TCP té el mateix significat que en aquell Tractat.
2. Sempre que en aquesta Llei es faci una referència al TCP, aquesta referència inclou el Reglament del TCP i les Instruccions administratives sota aquest Reglament.

3. L'Oficina de Patents ha de tramitar les sol.licituds internacionals d'acord amb les disposicions del TCP i d'aquesta Llei, i de tota altra normativa aplicable. En cas de conflicte entre les disposicions del TCP i les disposicions d'aquesta Llei i de qualsevol legislació aplicable, prevalen les disposicions del TCP.
4. Al Reglament d'execució d'aquesta Llei es podran incloure més detalls sobre la tramitació de sol.licituds internacionals i altres funcions de l'Oficina de Patents en relació amb el TCP, inclosos els terminis i altres requisits amb relació a les sol.licituds internacionals. La Llei de taxes de l'Oficina de Patents ha de fixar les taxes que cal pagar en relació amb les sol.licituds internacionals.

Article 47. Data de dipòsit i efectes de les sol.licituds internacionals que designin Andorra ➡

1. Qualsevol sol.licitud internacional que designi Andorra a l'efecte d'obtenir una patent nacional segons aquesta Llei, serà equivalent a una sol.licitud presentada a l'Oficina de Patents i es considera que té l'efecte d'una sol.licitud nacional ordinària a partir de la seva data de dipòsit internacional, i aquesta data es considera com la data de dipòsit de la sol.licitud segons l'article 11.
2. Qualsevol sol.licitud internacional que designi Andorra, que hagi estat publicada segons l'article 21 del TCP, dóna origen als mateixos drets que una sol.licitud publicada segons l'article 19.
3. Tota designació d'Andorra a l'efecte d'obtenir una patent nacional sota aquesta Llei, en una sol.licitud internacional presentada en la data o després de la data de l'adhesió d'Andorra a la Convenció sobre la patent europea s'ha de considerar, d'acord amb l'article 45.2 del TCP, que és una designació d'Andorra per a una patent europea d'acord amb la Convenció sobre la patent europea.

Article 48. Sol.licituds internacionals presentades a l'Oficina de Patents com a oficina receptora ➡

1. L'Oficina de Patents actua, subjecte al que estableix l'apartat 3 d'aquest article, com una oficina receptora respecte d'una sol.licitud internacional presentada per un nacional o un resident d'Andorra.
2. Una sol.licitud internacional presentada a l'Oficina de Patents com a oficina receptora ha de ser presentada en català o en la llengua o llengües especificades en l'acord establert entre l'Oficina Internacional i l'administració encarregada de la recerca internacional que és competent per fer la recerca internacional d'aquesta sol.licitud, segons el Reglament d'execució, i s'hauran de pagar a l'Oficina de Patents les taxes de transmissió establertes a la Llei de taxes de l'Oficina de Patents, en la forma establerta en el Reglament d'execució.
3. El Govern pot establir un acord del tipus referit a la regla 19.1.b) del Reglament del TCP pel qual una organització intergovernamental o l'oficina nacional d'un altre estat contractant del TCP actuarà en lloc de l'Oficina de Patents com a oficina receptora per als dipositants que siguin residents o nacionals d'Andorra.

Article 49. L'Oficina de Patents com a oficina designada i elegida ➡

1. L'Oficina de Patents actua com una oficina designada respecte d'una sol.licitud internacional que designi Andorra a l'efecte d'obtenir una patent nacional segons aquesta Llei.
2. L'Oficina de Patents actua com una oficina elegida respecte d'una sol.licitud internacional que designi Andorra si el dipositant elegeix Andorra a l'efecte d'un examen preliminar internacional d'acord amb el que estableix el capítol II del TCP.

Article 50. Tramitació nacional ➡

L'Oficina de Patents com a oficina designada o elegida no iniciarà la tramitació d'una sol·licitud internacional que designi Andorra abans de l'expiració del termini referit a l'article 51, llevat que el dipositant compleixi el requisit d'aquell article i presenti a l'Oficina de Patents una petició expressa per a l'inici anticipat d'aquesta tramitació.

Article 51. Entrada en la fase nacional ➡

1. Quan l'Oficina de Patents actua com a oficina designada o elegida, el dipositant ha de pagar, abans de l'expiració del termini aplicable segons els articles 22 o 39 del TCP o del termini posterior que pugui estar prescrit al Reglament d'execució, la taxa de presentació establerta a la Llei de taxes de l'Oficina de Patents.
2. Per al propòsit de l'article 3.3, tota sol·licitud internacional que designi Andorra, a l'efecte d'obtenir una patent nacional sota aquesta Llei, només es té en compte si s'ha pagat degudament la taxa de presentació.
3. Si la taxa de presentació no s'ha pagat degudament dins el termini aplicable segons l'apartat 1 d'aquest article, la sol·licitud internacional es considera retirada a l'efecte d'aquesta Llei.

CAPÍTOL XII. Disposicions comunes ➡

Article 52. Tramitació addicional ➡

1. Un dipositant o un titular d'una patent que no hagi complert amb un termini especificat en aquesta Llei o al Reglament d'execució o establert per l'Oficina de Patents pot presentar una petició de tramitació addicional si l'incompliment del termini té la conseqüència directa de causar la denegació de la sol·licitud o d'una petició, o la pèrdua de qualsevol altre dret.
2. La petició s'ha de presentar per escrit dins dels dos mesos següents a la comunicació per part de l'Oficina de Patents, assenyalant l'incompliment de l'observació del termini, però no més tard de sis mesos després de l'expiració del termini que no s'ha observat. L'acte que s'hagi omès s'ha d'acomplir dins aquest període. La petició es considera que no ha estat presentada fins que s'hagi pagat la taxa establerta a la Llei de taxes de l'Oficina de Patents.
3. L'Oficina de Patents ha d'inscriure l'acceptació de la petició per a la tramitació addicional al Registre de Patents d'acord amb el que estableix el Reglament d'execució.
4. L'acceptació de la petició per a la tramitació addicional té l'efecte que la conseqüència legal de l'incompliment dins el termini no es produirà, o si ja s'ha produït, es deixarà sense efecte.
5. Aquest article no és aplicable als terminis establerts als articles 17, 21.1, 25.3 i a l'apartat 2 d'aquest article.
6. Tota persona que, de bona fe, dins el període de temps comprès entre la pèrdua d'un dret referit a l'apartat 1 d'aquest article i la publicació de l'acceptació de la petició per a la tramitació addicional, ha començat a utilitzar o ha fet preparatius efectius i seriosos per utilitzar la invenció objecte d'una patent o d'una sol·licitud de registre publicada segons l'article 19 pot, a títol gratuït, continuar aquesta utilització dins la seva empresa o per a les necessitats de la seva empresa.

Article 53. Recursos ➡

Tota persona directament afectada per una decisió de l'Oficina de Patents pot fer recurs

contra la decisió, d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

Article 54. Jurisdicció ➡

1. Sense perjudici de l'establert al capítol VIII, l'autoritat judicial civil o, si escau, penal té la jurisdicció exclusiva de qualsevol litigi entre particulars en relació amb una sol·licitud de patent o amb una patent, en particular pel que fa a:
 - a. tota demanda de mesures cautelars o de pràctica de diligències preliminars;
 - b. tota acció per violació o a una declaració de no-violació d'una patent o d'una sol·licitud de patent;
 - c. tota acció per a la revocació d'una patent;
 - d. tota acció sobre el dret a la patent, sobre la propietat o el traspàs d'una sol·licitud de patent o d'una patent, o sobre un contracte de llicència;
 - e. la concessió o la revocació de llicències obligatòries;
2. Tots els litigis civils que puguin sorgir de les disposicions d'aquesta Llei es tramiten pel procediment abreujat.

Article 55. Representació davant l'Oficina de Patents ➡

1. Les persones físiques o jurídiques que no tenen la seva residència o la seu social a Andorra han de ser representades per un agent de patents i actuen per mitjà d'aquest en totes les actuacions davant l'Oficina de Patents, llevat de les excepcions establertes per determinades actuacions d'acord amb el Reglament d'execució.
2. Les persones físiques o jurídiques que tenen la seva residència o la seu social a Andorra poden ser representades, en les actuacions davant l'Oficina de Patents, per un empleat que no ha de ser necessàriament un agent de patents.
3. Tot representant ha de ser autoritzat de conformitat amb el Reglament d'execució.

Article 56. Agents de patents ➡

1. Només poden actuar com agents de patents les persones físiques inscrites al Registre d'Agents de Patents que porta l'Oficina de Patents.
2. Tota persona que compleixi les condicions establertes al Reglament d'execució pot ser inscrita al Registre d'Agents de Patents.

Article 57. Citacions ➡

Tota citació administrativa o judicial a un dipositant o a un titular d'una patent representat davant l'Oficina de Patents per un agent de patents en compliment de l'article 55.1, és enviada a l'adreça d'aquest agent de patents. Aquesta citació s'entén, a tots els efectes, rebuda pel dipositant o pel titular en el termini que estableixi l'autoritat administrativa o judicial, que en cap cas pot ser inferior als 30 dies naturals a comptar de la data de recepció per l'agent de patents.

DISPOSICIONS FINALS. ➡

Primera. Reglaments ➡

1. Es faculta el Govern perquè aprovi les disposicions reglamentàries necessàries que exigeixi el desenvolupament de la present Llei, en particular el Reglament d'execució així com el Reglament de creació de l'Oficina de Patents, dins el termini màxim de sis

mesos.

2. El Govern, dins el termini de sis mesos, ha d'aprovar el Reglament relatiu a l'Acord de cooperació entre Andorra i l'OEP, que regularà les matèries que segons aquesta Llei han de ser desenvolupades per tal d'acomplir o dur a efecte l'Acord de cooperació entre Andorra i l'OEP.

Segona. Taxes ➡

Les taxes que es requereixen per al registre i el manteniment d'una patent, com també per a tota altra inscripció establerta en aquesta Llei, i per a tot servei que pugui efectuar l'Oficina de Patents, segons estableixi el Reglament d'execució, es fixaran per la Llei de taxes de l'Oficina de Patents.

Tercera. Entrada en vigor ➡

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la data de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, llevat del capítol X d'aquesta Llei que entrarà en vigor en la data en què entri en vigor l'acord d'ampliació, respecte d'Andorra, amb la Convenció sobre la patent europea, i llevat del capítol XI d'aquesta Llei que entrarà en vigor en la data en què entri en vigor el Tractat en matèria de patents respecte a Andorra.